

Nyári iskolások

Különböző pedagógiai tájékozottság nem kell ahhoz, hogy valaki tudja: rossz az, ha a gyerek nyáron is iskolába jár. Ugyanaz a szűköske udvar, ugyanaz a sokszor látott tanterem, és ugyanazok — vagy majdnem ugyanazok — az iskolatársak is. Változatlan környezet, változatlan társaság — kikapcsolódnak, pihenni így nemigen lehet...

Mégis számszámra vannak szülők, akik kénytelen-kelletlen évről évre vállalkoznak gyerekeik nyári „iskoláztatására”, azaz küldik őket a napközi otthonos foglalkozásokra.

Mint Krasznai László, a Szeged m. j. városi tanács vb. művelődésügyi osztályának tanulmányi felügyelője mondja, az idén is nem kevesebb, mint 600 általános iskolás kezd meg újra a tanteremlakást július 1-én.

Ez a tanterem-lakás azonban — minden érdekelt szülő és minden kisdíák öröme — az idén jóval szórakoztatóbb lesz, mint az elmúlt nyarakon. A napközi otthonos tábortok fogadására kijelölt négy iskola — a *gedői*, a *petőfitelepi I-es*, a *Hámán Kató* és a *Móricz Zsigmond* — majd megkezdik a *fürdővállalat* nem adja ilyen dícséretes készséggel a — strandjegyeket. Az idei nyár eltöltéséről beszélgetve ugyanis ezt a „körülmenyt” említi még *megoldatlan gondként* Krasznai László. Nevezetesen azt, hogy kérés ide, megkövetés oda, a helyben vakációzó úttörők számára sehogysem tudnak *kedvezményes fürdőbelpótlék* szerezni, pedig ha valami hozzátartozik a melegebb hónapokhoz, akkor az elsősorban a strandolás. A fürdővállalat azonban — ki tudja miért — az ármérséklésre mindig nem-et mond: így aztán igen sok szegedi kisdíák kénytelen zuhany formájában élvezni a vizet.

Még jó, hogy van egy „szegedi” tábor *Balatonkenesén* is! Azok az igazán szerencsések, akik tagjai lesznek valamelyik, kéthetente váltó, 100 tagú „turnusnak”, azok kilübbelkölhatják magukat az itthon maradottak helyett is...

Akác László

Idegen szívvel

Peter Smith 53 éves johan-nesburgi lakos, akin Christian Bernard professzor hét hónappal ezelőtt szívátültetést hajtott végre, minden igyekezete ellenére sem tud munkához jutni.

„En vagyok a világ legjobb teniszzeje, akinek a mellkasában idegen szív dobog, — jelentette ki tréfásan Peter Smith a Dél-Afrikai Köztársaság teniszbajnoksága után. — De amint szóba hozom, hogy szeretnék munkához jutni, beszélgető partnereim sorra elpárolognak.”

Smith betegsége idején súlyos adósságra keveredett. A fokvárosi Groote Schuur kórház, ahol „fehér” ember létre egy „színesbőrű” szívét ültették át mellkasába, hatalmas számlát nyújtott neki a műtétért. Peter Smith háztulajdonosa azzal fenyegette, hogy az utcára teszi, ha nem törleszti lakbér hátralékát.

„A csodálatos műtét visszaadta az életemet, — mondta Peter Smith —, de úgy látszik, arra már nem adnak módot, hogy létnemtartásomról is gondoskodhassak”.

Kutyák parádéja

A Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének szegedi csoportja július 27-én negyedszer rendezte kutyakiállítását Szegeden. Ebben az évben a Tolbuhin sugárúti ipari tanuló iskola udvarán mutatkoznak be a hűségű házőrzők.

A szervező bizottság közel 300 kutya érkezését várja. A résztvevők gazdái Tápai Antal szobrászművész által készített bronz-plakettet kapnak. Érdekes, hogy a szokásos ünnepi hetek előtti karneválna a kiállításon résztvevő ebek is felvonulnak.

„Mi, középkorú fiatalok”

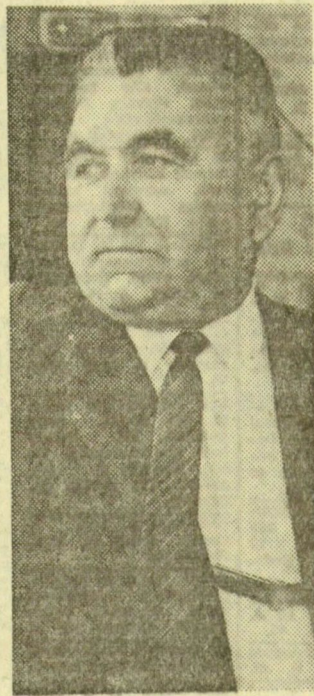
Tudom, lassan-lassan nyugdíjba készül. Mégis valahogyan olyan kép formálódott meg bennem Katona Sándorról, a szegedi járás országgyűlési képviselőjéről, a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának titkáráról, hogy örök fiatal. Jómaga kicsit tréfásan úgy summázta ezt: „mi, középkorú fiatalok”.

Nagyon szép, sikeres, küzdelmes pálya áll mögötte. Az egyhangú, szürke tanyai telekből, a kis parcellás gondoktól indult el, s immár két évtizede számot kér az ország intézésének ügyéből, bajából, s számot ad választóinak az elért eredményekről, munkákról.

— Felejtethetetlen volt számomra 1949. május 16. Ekkor a Magyar Függetlenségi Népfront lajstromán a Csongrád és Csanád megyei választókerületben lettem országgyűlési képviselő. Azóta megskatálás nélkül részt veszek ebben a megfeszítő, sokszor igen nehéz és felelősségteljes munkában. Először Makón, aztán a maki járásban, majd Hódmezővásárhelyen, aztán újra a maki járásban, most pedig a szegedi járás harmas számú választókerületében vagyok országgyűlési képviselő. Új terület, homoki terület. Dorozsma, Bordány, Forráskút, Zsombó, Szatymaz, Sándorfalva és Dóc „tartozik” hozzám. Igyekszem megfelelni választóim bizalmának, érdekeiket képviselni az országgyűlésben.

Katona Sándor a megyei képviselőcsoport vezetője. A csoport munkájáról summázva ezt mondja:

— Szükség van rá. Az országgyűlésre való felkészülésben, közös tanácskozáson beszéljük meg azokat az általános gondokat, amelyeket felszólalásainkban felvetünk az országgyűlés plenáris ülésén. Egymást segítve, nemcsak egy-egy választókerület gondjait tárjuk a nyilvánosság elé, hanem a megye

egy nagyobb területének gondjait, kérésait. A képviselőcsoporton belül kedvező lehetősége van a képviselőnek nemcsak az országgyűlés anyagának áttanulmányozására, megvitására, hanem egy-egy téma megismérlésére is. Igen fontosnak tartom, hogy rendszeresen tájékoztatást kérünk — a képviselőcsoport — egy-egy területről. Emellett az országgyűlési képviselőket meghívják a tanácsülésekre, a jelebb rendezvényekre. Mint országgyűlési képviselő, mint a megyei képviselőcsoport vezetője, munkánk alapján azt tartom, hogy a képviselő vegyen részt a törvényhozásban, az országgyűlés után tájékoztatva választóit, az általános jelzéseket, észrevételeket juttassa el a kormányhoz, hogy jó törvények szülessenek. Ennek érdekében munkálkodunk mi is, éves munkaprogramot készítünk, amiben a helyi igények, problémák szerepelnek. A végzett munkáról év végén tájékoztató hangzik el.

Élete, munkássága példás. Emlékei között legnevezetesebbnek, legmegragadóbbnak az 1949 augusztusi országgyűlést tartja. Ekkor született meg a magyar nép alkotmány. Aztán mindjárt az ellenforradalom után, 1957 májusában megtartott első országgyűlés. A vitában szót kért, s harminchetedikként arról beszélt, hogy milyen hatást váltott ki belőle az ellenforradalom, hogyan győzött meg róla, hogy a régi rendszer restaurálásáról van szó. Majd a gyors konszolidációról, a mezőgazdaságban pedig az árpolitika kialakításáról, a termelői biztonságáról beszélt.

Sokat tudnának mondani megveszte az emberek Katona Sándor munkájáról. Hiszen 1950-ben az egyik makió vagyonatlan, gyógyíthatatlan beteget segítette hozzá, hogy a gyulai tbc-szanatóriumban elhelyezkedjen. A tanyai iskolákat mindig szívügyének tekintette. A Sűrű-tanyai iskolát 1964-ben villamosították. Segített abban, hogy villany gyűljön a petróleumlámpa helyett. Sándorfalván munkában elnyűtt ember kérte az országgyűlési képviselő segítségét, hogy a nyugdíjdiót méltányossággal állapítsák meg. Elestett ember volt nagyon, és beteg. Az országgyűlési képviselő ne segítette volna?

— Maradt még egy adósságom. A bogarzó iskolában még nem ég a villany. Valamikor onnan indultam el én is. A bogarzó olvasóköriem voltam az elnöke. Egyszer már majdnem sikerült. Meglehet, hogy mire nyugdíjba megyek, vagy azután, még ezt is megérem.

Nagy út, nagy élettapasztalat. Irigylésre méltó. S még mindig csak ott tartunk, a „középkorú fiatalagnál”.

Sz. Lukács Imre

Lovasiskola

A sándorfalvi Új Élet Termelőszövetkezet melléküzemé-ge — Váci József elnök szerint — a lovasiskola.

Az ő lovakat látjuk naponként ügetni, vágatni, ugrani Szegeden is, a vásártéren, és a sándorfalvi erdő egyik tisztásán is. Szegedre a kezdők járnak. A tv-beli Sebastian film óta, szinte rohamozzák a gyerekek a lovasiskolát. Külön érdekesség, hogy a jelentkezők többsége lány.

Elképzelhető, mennyire tetszik a gyerekeknek, hogy az első foglalkozáson már lovat adnak alájuk. Szülők mondják, hogy kénytelenek ők is megtanulni a lóistálló összes lovának nevét, jellem-

ző tulajdonságait, mert a gyerekek másról sem beszélnek.

A haladók és a versenyzők a sándorfalvi „lovasparadicsomban” találkoznak naponként. Délután öt órakor már hangzanak a katonás vezényszavak, ugranak a lovak a csikócsárda melletti pályán.

Akármiilyen furcsán hangzik is, kezdetben a ló tanítva lovasát. Ezt a vezényszóra, hallgat is rá, akkor is, ha a rajta ülő még saját féltelmével van elfoglalva.

— Kik járnak ide? — kérdezem az elnöket. — Nem előkelők, hanem emberek passziója a lovaglás. Ipari tanulók, középiskolások,

egyetemisták, szakmunkások, tsz-tagok, illetve azok gyermekei nyergelik nap mint nap a lovakat.

— Mire készülnek? — Lovascapatunk egyre nagyobb sikerrel vesz részt a meghívásos területi és országos versenyeken. Szívesen megyünk lovasnapokra, sőt mi is rendezünk ilyeneket. A hét végén a hortobágyi lovasnapok résztvevői leszünk, a jövő hónapban pedig Szegeden rendezünk megyei lovasversenyt.

A Csikócsárda ennél fogva joggal viseli nevét, hiszen csikók is, csikók is vannak hozzá. Leginkább mégis kirándulók keresik fel. Hazaiak is szívesen időznek itt, de szerződése van a tsz-nek a MALÉV-vel is. Azok a külföldiek jönnek ide csapatostól, akik a csárda mellett a lovakat is szeretik. Horváth Dezső

Mázolások

Még manapság is lehet itt-ott látni régi cégtáblákon: festő és mázólok. A fiatalabb nemzedék már megmosolyogja az utóbbi szót, nem tudja, hogy nemcsak a festés a művészet, hanem a mázólok is. Művészet volt például úgy elron-dítani a szegedi Hungária szálló homlokzatát, ahogy azt a derék festők — akik valószínűleg alapo-

Mérgezéses balesetek

Láttam már embert erős méreggel permetezni, aki csak legyintett egyet, ha a veszedelemre figyelmeztetem:

— Ne aggódjon, én bírom. A szomszédot könnyen leveri a lábáról, de nekem nem árt.

Könnyelműség!

Dr. Csák Károly balástyai orvos kérésére három mérgezéses balesetet sorol elő. Azt mondja, az emberek óvatosabbak már, mint az előző években. Itt-ott él még az a tévhit is, hogy permetezés-kor inni kell, mert akkor jobb lesz a szőlőtermés. Amíg csak rézgáliccal permeteztek, ennek a szokásnak váratlan következménye nem volt, az új növényvédő szerek alkalmazásánál azonban megkerülhetetlen, szigorú törvény, hogy sem előtte, sem

utána — és természetesen közben sem —, nem szabad alkoholt fogyasztani. Kis mennyiségben sem!

A termelőszövetkezetek egyre szigorúbban ügyelnek az előírt rendszabályok betartására, a homokterületek gyümölcsöseinek nagyobbik részén azonban a termelő saját belátásán múlik, mennyire követi az előírásokat. Itt még az sem kötelező, hogy az orvost előre értesítsék, ha veszélyes vegyszerrel permeteznek.

Ha a számot nézem, nem sok a három. Ha az embert, az egy is sok lenne. Az embert kell néznie.

A három közül kettőt a háztáji gyümölcsösben ért baleset. Az egyiket permetlé készítésekor (hét napi klinikai kezelésre, és több hetes otthoni kényszerpihenő-re volt szüksége, hogy egész-ségét visszanyerje), a másik pedig több héttel ezelőtti mérgezés következtében még most is kórházi ápolásra szorul. A permetezőgép csöve

get szemébe, arcába fecskendezte.

Példája sajnos újabb figyelmeztetésül szolgálhat. Csak másnap ment orvoshoz, pedig már aznap rosszul érezte magát. Nem hitte el, hogy neki árthat a permetlé.

A mérgezési tüneteket gyakran gyomorbántalmaknak tekintik, és a „házipatlika” pálinkájával igyekeznek gyógyítani. Olaj a tűzrel.

A harmadik baleset a közösbep történt. A jezőkönyv tanúsága szerint védőruhával felszerelve dolgozott a gép kezelője, de a nagy melegben izzadságtól csorgó nyakán megláztatott ruházattal. Az orvos mérgezést állapított meg, ki is írta, eltöltötte egy időre a munkától. Ő volt a legóvatosabb, mert rögtön orvoshoz ment. Hamarabb gyógyult.

Sajnos, róla az a hír terjedt el, hogy nem is beteg, csak kiiratta magát.

Higgyünk az embereknek, ha saját bajukról van szó, akkor is! Meg az orvosnak is.

H. D.

Szeptember hóban beindul a levelező szakközépiskolai képzés a növénytermesztő-állattenyésztő szakon

A jelentkezéseket az alábbi címre kérjük mielőbb beküldeni: Mezőgazdasági Technikum, Vásárhely, Lenin u. 15.

xH 12 864